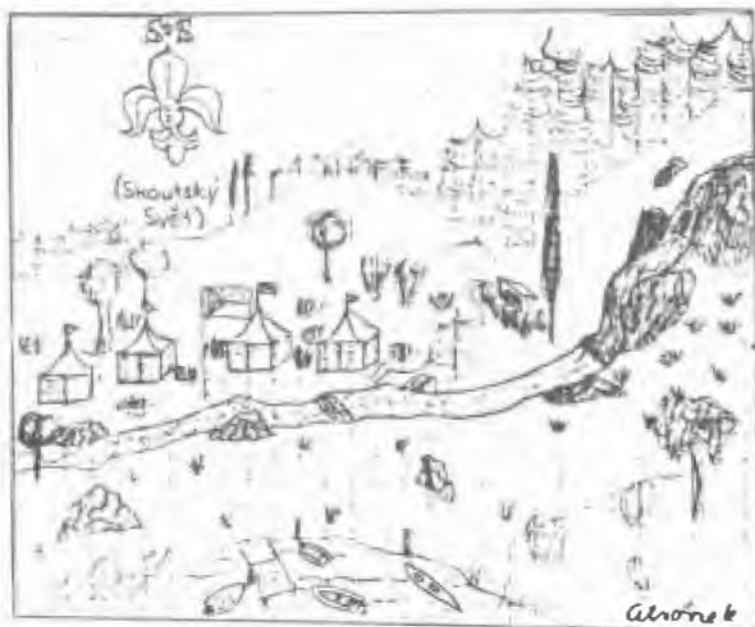

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČS. SKAUTŮ V EXILU
ROČNÍK III.
ŘÍJEN

ČÍSLO 2
1975

HLÍDKA PRO SKAUTY A VLČATA

Milí bratři,

Fidlifousek má pravdu. Na námět "Skaut a nikotin" se v Tom-tam docud nemluvilo; prý to bylo tabu.

Nejdříve si řekněme, co o tom praví řeholc:

skaut ani skautka do 18 let věku nekouří. U starších, pokud této věšní propadli, se doporučuje, aby při skautských podnicích od kouření upustili. Protože, jak známo, špatný příklad kazí dobré mravy. A musím ke cti našich chlapců a děvčat prohlásit, že ty dobré mravy tady jsou. Neznám za ty 4 roky, co jsme pospolu, ani jediný případ jejich porušení - ani mezi rovery.

Je to tedy ten špatný příklad. Ten má Fidlifousek na mysli. Ono je to totiž pro takového vedoucího, který ve svém občanském životě odpracuje krabičku podnosek libočudných za den, zpropadeně těžké, nejednou toho na táboře úplně nechat. Trápí se, mrská a pak si to za poledního klidu a hlavně po večerce vynahradí.

Co vlastně je příčinou toho neodolatelného nutkání?

Lidský organismus je úžasně dokonalá věc. Vzorně organizovaný stát buněk. Vnikne-li např. do těla cizí tělísko, hned ho obkličí policie bílých krvinek /hnis/. Podobně s jedy. Na první dávky nikotinu není ještě tělo zařizeno. Proto to dávení, bolesti hlavy, studený pot, blednutí při zkušebních "šlucích". Při dalších útocích se ale tělo začne bránit a vytváří protilátky /antitoxiny/. A ty se tvoří dál a dál. A když jim pán nedodá další jed, jsou nezaměstnané, stávkují, jdou do ulic a řvou o rovnováhu. Obvykle jí dostanou - to je ono "uklidňující" cigareta.

Jsou tu ale i mnohé další účinky. Nikotin stahuje, podobně jako kofein a thein, cévky - proto takové rozšíření nemocí krevního oběhu až po infarkt a Búrgrovu nemoc /odumření končetiny/. U-sazování dehtu na plicích - potíže dýchací. Kuřákův rozum si tohle uvědomuje, ale vůle není dost silná a tak řvoucím lvům předhazuje stále další a další nikotin. Zkouší se to u hypnotizéra, s pilulkami. Marně. Jen malé procento má dost síly skoncovat s tímto otroctvím.

Proto s tím, bratři, nezačínajte! Na posměšky kamarádů, že nejste chlapi, jim odpovězte, že dnes už mají převahu mezi kuřáky slečinky a baby. Z chlapce udělá muže sport, ne cigareta.

VČS

- Cookie -

Velen

Ernest Thompson Seton /1860 - 1946/

Seton byl pravděpodobně lépe znám u nás v Československu, nežli v Americe. Původem Skot, emigroval do Kanady a potom do Ameriky v době, kdy Západ byl ještě skutečnou pustinou. Byl povoláním malíř a přírodopisec a srdcem milovník přírody a divočiny, hlavně zvířat. Studoval zvířata nejen, aby je určil a popsal, ale byl jedním z prvních, kdo se zabýval jejich způsobem života, jejich zvyky, pudy a osudy. A tak se často s nimi přímo ztotožňoval. Byl první, kdo psal "Povídky o zvířatech", aniž vkládal do nich lidské city. Byly to skutečné životopisy zvířat a byly zvířecí. Později ho napodobovalo mnoho spisovatelů jako Jack London, Curwood a jiní, ale nikdo nerozuměl zvířatům tak dobře, jako on. Jeho knihy byly přeloženy do všech jazyků, ale u nás vyšly v překladu Pavly Moudré již kolem 1900, dříve než jinde v Evropě. A tak se stal Seton skutečně naším autorem a měl veliký vliv na skauty a všechny milovníky přírody, trampy, turisty a všechny čtenáře.

Současně s Baden-Powellem se pokoušel založit chlapeckou organizaci Woodcraft Indians, která však nikdy nevyrostla do velkých rozměrů, protože Seton nebyl organizátor. Byl básník a do značné míry snilek. S Baden Powellem se sešel v roce 1906 v říjnu v Americe, ale B.P. od něho nepřevzal program, založený na zvycích a zásadách Indiánů. Zato Svojsík a celá řada našich vůdců z něho čerpala mnoho a proto náš skauting byl více "romantický" nežli anglický. Naše kultura měla více pochopení pro romantiku, nežli západní země evropské.

Vyobrazení odborek z minulého čísla

Lehký atlet I
Světluška
Vlče

Skautka
Skaut

Lehký atlet II
Světluška
Vlče

Skautka
Skaut

Máma :

V z p o m í n k a . . . . .

Když jsem si v rubrice "Kdo je kdo" přečetla v článku bratra Fanderlíka zmínku o návštěvě Lady Baden-Powell v Československu, vybavily se mi náhle vzpomínky na to, jak jsme tenkrát v roce 1946 tu návštěvu horečně připravovaly a prožívaly. Český a slovenský skauting byl tenkrát na vrcholu svého rozvoje. Poválečné oddíly rostly jak houby po dešti, organizace měla statisíce členů a členek. V Praze vycházel chlapecký skautský časopis Junák a dívčí časopis Skautka. Oba časopisy, ale i denní tisk, psaly pilně o návštěvě světové dívčí náčelní. Byl známý program celé návštěvy, trasy cest, přesný čas, zkrátka každé kde, kudy a jak. Cestu zdobily mávající a zdravící zástupy skautek, světlušek, skautů a vlčet. V jednom malém městečku, kde nebyla plánovaná zastávka, stály věrně na stráží skautky a světlušky i když pořádně přšelo a auto mělo nekolikahodinové zpoždění. Zmrzlé, umoklé, ale radostně mávající světlušky dojely světovou náčelní tak, že kázala zastavit a navzdory zpoždění, nabitému programu i únavě ní na té zmoklé cestě s malými setříčkami popovídala a dokonce navštívila na skok i jejich klubovnu. Dovedete si asi představit s jakou radostí a pýchou o tom napsaly ty šťastné sestry do Skautky. Oddíl, ve kterém jsem skautovala já, dobře přežil válku. Zůstaly jsme ve styku, dokonce jsme dvakrát tajně tábořily. Protože do válečného programu patřila i příprava oddílu na dobu po válce, byly jsme schopné ihned po válce vytvořit přes deset oddílů, v jejichž čele stály vedoucí z oddílu mateřského. A tak jsme tvořily početnou skupinu v jednom rohu Strahovského stadionu, kde přivítali světovou náčelní pražští skauti a skautky. Od rána tu bylo živo. Na ploše stadionu vyrostly stany puťáky i stany s podsadami a v improvizovaných táborech probíhal "normální" táborový den. Samozřejmě, že se každý snažil vymyslet si něco originelního, aby upoutal a překvapil. Chtěli jsme se přece Lady BP představit v tom nejlepším světle. Už si nemohu vzpomenout, co jsme si vymyslely my v našem koutku, ale mely jsme úspěch. Světová náčelní se u nás zastavila a když jsme se kolem ní sesedly, povídala si s námi. Nesmírně jsem obdivovala způsob, jak Lady BP mluví.

Zářil na nás její úsměv, zářily na nás její oči. Přikyvovala, pokyvovala, gestikulovala, usmívala se, i když byl její projev prekládaný a tak si i ta nejmenší světluška, která neuměla ani slovo an-

glicky, musela myslet, že ta velká sestra v nezvyklém kroji a staromodním klobouku, vypráví v naší mateřštině. Propadly jsme všechny kouzlu její osobnosti a jen nerady se loučily.

A ještě jedna vzpomínka. Na počest Lady BP bylo pořádáno odpolední představení Prodané nevesty ve Smetanově divadle. Představte si plničky hlediště skautských uniforem, ani jeden civil! To byla podívaná přímo povznášející! My starší děvčata jsme stály špalír ve vzorných uniformách a vydrhnuté od hlavy po paty, sž ke dveřím čestné lože. Na mě vyšla řada až u dveří naproti mně stála Eva, která se před koncentračním táborem a rasovým pronásledováním zachránila v Anglii a po válce se mezi nás zase vrátila. Všechny jsme se usmívaly, Eva doslova zářila. Jak jsme se podivily, když se náčelní u Evy zastavila a řekla: Tebe já prece znám, ty jsi Eva a byla jsi v Londýně! A chvílenku si povídaly. Já byls obdivem bez sebe, že si světová náčelní pamatuje /a jak dobře! / řadovou skautičku a taky jsem byla nesmírně pyšná, že je to právě jedne z našeho oddílu, kterou zná Lady BP osobně. Asi jsem zářila obdivem jak májové slunce, protože ani můj úsměv nezůstal oslyšán, byla jsem oslovena a mohla jsem se světovou náčelní prohodit pár slov. Na to na všechno jsem si s radostí vzpoměla nad řádky bratra Velena Fanderlíka.

C O N Á S S P O J U J E

Bude-li se někdo před vámi chlubit, řeknete si, že se pyšní. lýchá je vyňaté slovo, ale také nepěkná vlastnost. Proto od toho slova odvozujeme také název jedné houby: pýchavka. Tahle houba totiž rychle splaskne, když ji trochu stiskneme. Můžete se pyšnit třebaš svými odborkami na rukávě, vždyť jste si je zasloužili! Ale skaut zůstane skromný a nezpychne ani kdybv měl odborek plný rukáv /"a ještě by je za ním nosili na podnose"/, ani kdyby byl obklopen přepychem /zase odvozenina od "pýchy"/, ba, ani kdyby bezpečně ovládal český pravopis. To si, děti, pamatujte. Zato však, kdyby vás píchalo za uchem, budete psát máкке. Každé píchání, které nemá nic společného s pýchou, ale vyjadřuje nějaké bodání, přiče se s mákkým -i. Tedy i píchání v koleně nebo zapíchnutý špendlík. Další vyňaté slovo je pytel. A také pytlák. To je ten zlodějíček, který krade za noci v lese či na poli, pytel hozený přes rameno a chytá zvěř do nastražených ok. Však také se té jeho odsouzeníhodné činnosti říká polní či lesní pych. Tak o tom přemýšlejte. A pište!

Kilej Bahňásku aneb Líre!

moc dobře jsem si přečetl v minulým Tam-tamu, cos tam napsal. Že se nestydiš tak v hrdlo lhát. A to říkáš, že seš starej skaut! A to vůbec nevíš, že skaut má bejt pravdomluvej. Já že sem nákej nováček - hé? A to sem byl už nejmuň na dvou táborech! Já že čůram na stožár - hé? A kdo čůral pořád na Oldův stan - hé? Já se s tebou prát nechtěl, jelikož skaut se nepere. A bejval bych taky dostal trestný body a možná vejprask od svého pána. A tys vůbec nebyl veselej - a skaut je veselý myslí i když je pes. A že sem furt žebral? To sem jenom nechtěl, aby dvounozí bratři a sestry házeli zbytky jídla na zem, protože skaut je čistotnej, šetrnej atd. A to, že jsem ti občas štípl trochu žrádla z tvý misky bylo jenom proto, že skaut pomáhá jiným. A tebe by stejně z toho moc žrádla bolel břuch. A zatím, cos ty v noci chrněl a bál se, já hlídal a poznal každýho, co do tábora nepatřil, heč. A taky umím chodit po dvou a dávat levou pac, heč. Zrovna jako naši dvounozí bratři a sestry. Stejně je to ale blbý, že musíme zase celej rok čekat na příští tábor, abych se zase trochu nadlábl. Po táboře jsem totiž musel držet doma dietu / hladovku/, že abysem prej nebyl tak dušnej. Jinak se připravuju na zkoušku "tři elepičích kostiček" /1. den - celej den žrát, 2. den celej den se toulet po lese, aniž by tě tvůj pán viděl či chytil, 3. den - chovat se způsobně, chodit u nohy a čůrat jen na místo pro to vyhražené. Tož, Líre, zatím čau, co sme si - to sme si.

Levou pac - tvůj s t a r e j skaut

Ake

P.S. Kdybys četl Stezku, kterou vydávám, věděl bys, že se na sobotu 18. října chystá veliký sraz všech českých a slovenských skautů z Holandska!

**NEPRAVIDELNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ,
SKAUTEK, SVĚTLUSEK A VLČAT V HOLANDSKU**

D Í V Č Í H L Í D K A

Byla jedna skautka, dali jsme jí jméno Nčo-či. Nu dobrá, když indiánské jméno, bude tedy Indiánkou! A na příští tábor přijela s pravými mokasíny, vlastnoručně vyrobenými a s nádherným koženým talismanem na krku!

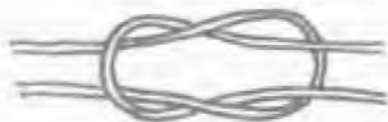
- Slyšeli jsme o jednom skautíku, který se sám jmenoval kapitánem lodi, našel si plavčíka a jezdil s ním po rybníce. Na neckách. Když pak maminka měla velké prádlo a necky jim sebrala, pustili se hoši do stavby vlastní lodi. Zpráva o tom se zachovala v lodním deníku, který si hoši pečlivě vedli. - Také jsme slyšeli o jedné dívence, která po návratu z tábora vyzdobila svůj pokojík skautskou lilíí, jetelíčkem, družinovou vlajkou a bůhví čím ještě, takže na první pohled bylo patrné, že zde bydlí skautka. To všechno vyprávím pro naše osamělé hlídky, které žijí během roku roztroušené po celém světě. I když nežijete právě v místě, kde se během roku můžete sejít k nějakému skautskému podniku, přece můžete samy, nebo se sestrou či kamarádkou, vytvořit si svůj svět skautské romantiky a krásných příhod. Vyberte si družinu, ke které byste chtěly patřit a staňte se vlastní rádkyní! A hned máte možnost přemýšlet a hledat: buď Veverkou? Pampeliškou? Sedmikráskou? Sluníčkem /sedmitečným/? Slonem /bleděmodrým/? Musíte ovšem vědět, jak takové zvířátko, květinka, pták vypadá, jaké má vlastnosti, jak žije. Nakreslete si jeho obrázek, vystřihněte si kolečko z filce a vyšijte naň svůj symbol nebo rovněž vystřihněte z filce. Možná, že svůj symbol vyšijete i na tričko, nakreslíte do deníčku, možná, že jste natolik zručné švadlenky, že si dokonce vyšijete družinovou vlajku. A já se těším, že na příštím táboře nebude záplava Lišek, Veverek, Berušek a Sov, ale že budete tuze vynalézavé a originální, takže přibudou Sarančata vrzavá, Moudivláčkové, Bernardýni a Lípicáni /slyšeli jste o družině Koňů nebo Psů? A přeci to jsou tak ušlechtilá zvířata!/, Mochomůrky červené nebo Chlupaté Kaktusy .... Můžete nám poslat obrázek svého vyvoleného symbolu a nezapomeňte napsat, proč jste se tak rozhodli. Možná, že se takto dovíme i o zajímavém životě nějakého zvířátka či o nějaké dočista exotické květině... Řídí vaše kresby i povídání otiskneme! Hodně zdaru vašim šikovným rukám i chytrým hlavám a dobrou chuť na vtipnou kaši přeje

Liška

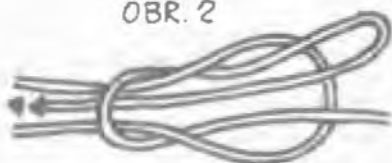

UZLE A JEJICH POUŽITÍ

OBR. 1

OBR. 2

AMBULANČNÍ UZEL (PLOCHÁ SPOJKA)

POUŽÍVÁ SE KE SPOJOVÁNÍ DVOU NESTEJNĚ SILNÝCH PROVAZŮ, LAN. UZEL NETLAČÍ → K ZAKONČOVÁNÍ OBVAZŮ (ODTUD NÁZEV). ŠPATNĚ SE ROZVAZUJE, PROTO POUŽÍVÁME „ZÁHEK“ (OBR. 2)

PEVNÝ KONEC

ŠKOTOVÁ SPOJKA

POUŽÍVÁ SE K SPOJENÍ ROHU PLACHTY, STANOVÉHO DÍLCE,

K PŘIVÁZÁNÍ ŠÁTKU NA LANO, PROVAZ

OBR. 1

OBR. 2

OBR. 3

VOLNÝ KONEC

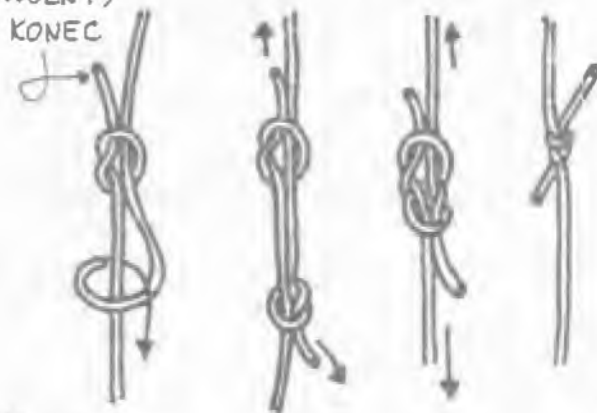

LODNÍ SMYČKA

VÝBORNÝ POUTACÍ UZEL. POUŽÍVÁ SE TEŽ K UVAZOVÁNÍ LODÍ KE KŮLU NEBO LANU NA SVISLÝ OBLÝ PŘEDMĚT.

RYBAŘSKÁ SPOJKA

PRACOVNÍ
(VOLNÝ)
KONEC

POUŽÍVA SE KE
SPOJOVÁNÍ DVOU
PROVAZŮ, LAN NE-
STEJNĚ SÍLY.
UZEL JE UVÁZAN
SPRÁVNĚ, KDYŽ
SPOJNICE PROCHÁ-
ZEJÍCÍ PRACOVNÍ
MI (VOLNÝMI)
KONCI JE V SÍKHE
PŘÍMCE NA OSU
TAŽNÝCH LAN
UZLŮ

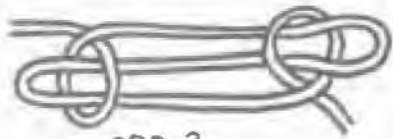

OBR. 1

PRVNÍ ZPŮSOB

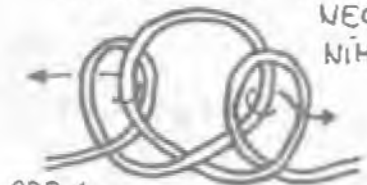
OBR. 2

OBR. 3

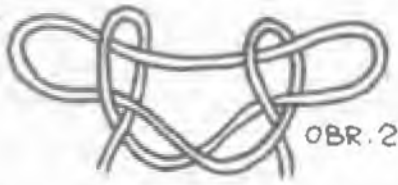
ZKRACOVAČKA

SE POUŽÍVA KE ZKRACOVÁNÍ LANA, KDE JE-
DEN KONEC JE PEVNĚ UCHYCEN. VÁŽEME DVĚMA
ZPŮSOBY: UDĚLÁME TŘI OHYBY LANA, MEZI PEVNÝM
KONCEM A ZÁVITY UDĚLÁME OKO, DO KTERÉHO ZASU-
NEME ZÁVITY, PŘEČNÍVAJÍCÍM KONCEM NAHODÍME DRU-
HÉ OKO A STAHNEME. DRUHÝ ZPŮSOB: NAHODÍME TŘI
OKA, STŘEDNÍ OKO JE VĚTŠÍ, ROZTAHNEME, JEDEN KO-
NEC PROTÁHNEME SPODNIH, DRUHÝ HOR-
NÍH OKEH.

OBR. 1

DRUHÝ ZPŮSOB

OBR. 2

JAK SKAUTUJÍ FRANKFURTŠTÍ - píše Dáša a Favel:

Naše setkání v Gross Gerau.

V sobotu 30. 8. jsme se kolem 13. hodiny sešli na tábořišti u Gross Gerau. Nejdříve jsme si postavili stany, potom šli někteří na dříví, druzí připravovali ohniště a vařili čaj a děvčata zatím udělala svačinu. Zbytek odpoledne uběhl v hrách a nácvičku nové písničky. K večeři jsme si opekli vuřty, dobrovolníci umyli nádobí a všichni společně podnikli útok na umyvárny. Po setmění jsme se sesedli kolem ohně a za doprovodu Špendlíkovy kytary jsme zpívali. Bratr Staša a sestra Janaš nám vyprávěli o vzniku československého skautského odznaku a z českých pověstí "Příchod prarotce Čecha do našich zemí." Večerka byla až ve 22 hodin.

V neděli ráno po budičku, mytí a snídani nás br. Staša učil opět další písničku, zatím co br. Luboš připravoval v lese překážkovou dráhu, kterou jsme pohotově překřtili na Opičí dráhu. Při ní jsme běželi po kládě přes potok a za pomoci lana uvázaného ke stromu jsme přeskakovali přes vodu. Bylo při tom hodně legrace, když někdo spadl do vody a důkladně se namočil. Po návratu do tábora jsme se pocvičili v Kimovce, Setonově hře a malování tábora. Br. Luboš nám také připravil cestu se značkami. Všichni jsme se rozdělili do několika skupin. V posledním dopise jsme se dozvěděli, že musíme hledat ukrytý poklad. Byl moc dobrý. Při návratu do tábora nás čekal již oběd. Nádobí umyli dobrovolně chlapci, kteří pak dostali za odměnu sněhové indiánky. Odpoledne jsme si zahráli na "četníky a pašeráky".

Po svačině, vlastně ještě před ní jsme začali balit a skládat stany. Když nám zbývaly poslední dva, přihnala se veliká bouřka, silný lijavec a kroupy. Schovali jsme se sice do obou stanů, ale jeden neměl podlážku a ve chvílce jsme stáli v 10 cm vody. Druhý stan sice podlážku měl, ale s dírkami a tak jsme plavali také. Když si pro nás po 15 hodině přijeli rodiče už jenom slabě přšelo, ale my se stejně za všeobecného veselí brodili v 15 až 20 centimetrech vody. Nu ovšem, ta trocha vody nám nevadila.

Vesele jsme se rozloučili a těšíme se zase na příští setkání za 14 dnů na stejném místě.

Vyhlašujeme

S O U T Ě Ź

o nejlepší kresbu, fotografii, článek neb jiný umělecký výtvar /model, plastika.../ s táborovým námětem. Ceny : knihy, známky.
Čtyři nejlepší kresby použijeme pro tisk skautských pohlednic.

JAK SKAUTUJÍ BAVORŠTÍ - píše Jitka :

Náš Oddíl bratří Čapků vznikl 27.října 1974 ve Wolfrabs-
hausenu pod vedením bratra Balú. Protože nás bylo málo, utvořili
jsme jen jednu družinu - Lasičky. Ty se často scházely a dělaly
výlety po okolí.

Na zimním táboře v lednu 1975 byl náš oddíl posílen dal-
šími skauty a skautkami z Bavorska. Tak vznikla družina Lišek.

Dovzdělali jsme se, že v Řezně se už delší dobu pravidel-
ně schází družina českých dětí pod vedením bratra Iva. Udělali
jsme proto společnou dvoudenní stopovací hru v okolí Wolfratsheu-
senu. Přišlo nás dost a založili jsme další družinu - Kemzíky.

Spojuje nás náš oddílový oběžník ŘETÍZEK. Pro každého
tam jsou zajímavé úkoly a povídky, někdy také soutěže. V září by-
chom se chtěli sejít v Řezně a udělat tam nějakou podobnou stopo-
vací hru. Doufáme, že dostaneme další nové členy do oddílu. Tři
skauti z našeho oddílu byli na Jamboree v Norsku a čtyři na
Severce.

JAK SKAUTUJÍ ST.GALLENŠTÍ - píše Cookie :

První poprázdňinová schůzka se konala ve výšínách Schwäg-
alpu pod Sántisem na svátek sv.Václava. Zúčastnili jsme se poutní
bohoslužby k ochránci naší země, koncelebrované br.Šmikem, P.Vond-
rou a novosvětcem Dr.Kovalem.

Po buřtopeku jsme se rozběhli do údolí potoku Lauteren,
probrali trochu orientaci v terénu a hned jí vyzkoušeli ve hře.
Pak přišla na řadu Setonovka, zkouška tichého pohybování v příro-
dě, hry mrštnosti.

Soutěžili spolu Havrani a rádcem Pandou a Lvi pod vede-
ním Sosny. Opeřenci to vyhráli. Nejlepší jednotlivec byl Komár.
Vysloužil si knížku Skautská symbolika.

KALENDÁŘ nedělních schůzek II.oddílu Effretikon - vypracoval Šrámek:

1975 : 26.10. /viz pozn.na str.12/, 16.11., 7.12./přijde Mikuláš ?/
21.12. /stroměček/

1976 : 11.1., 1.2., 29.2., 21.3., 2.5., 23.5., 13.6. a 4.7.

Taneční skupina znovu zahájí nácvik v sobotu 25.10. v 1730 hod.
na It.kat.Misii v Curychu, Feldstrasse 109. Hledáme ještě 2 hochy
pro druhý kruh Besedy.

Pro II. oddíl Effretikon připravili Radan a Tomáš na neděli 26. října výlet na kolech po cyklistické stezce údolím Tössu. Sraz v 11 hodin na nádraží v Kolbrunnu, 7 km jižně od Winterthuru směrem na Turbenthal. Kola pokud možno vlastní, pro zbytek najmeme na nádraží v půjčovně. Pro pěšáky samostatný program, výlet, sraz tamtéž. Polední menu - pečeme háda z těsta. Za deště sraz v klubovně Winterthur - Rosenberg, ve farním středisku sv. Ulricha, roh Schaffhausener a Seuzacherstrasse.

Jetelový trojlístek.

Zkoušku může skládati skautka, která splnila podmínky I. stupně. Zkouškou má skautka dokázat, že je schopna sebezapření a že je trpělivá. Zkouška se koná na stálém táboře a mohou ji sledovati všechny členky oddílu a účastnice tábora. Kontrolou je čest skautky. Odznak uděluje vůdkyně a má být odevzdán významným způsobem.

Podmínky zkoušky:

1. Skautka zachová od večera jednoho dne do večera druhého dne - 24 hodiny - naprosté mlčení a půst; jako nápoj používá pouhé vody.
2. Prožije den od východu slunce do západu o samotě, nikým neviděna.
3. Hlídá sama tábor celou noc.

Tři orlí pera.

Zkoušku může skládati skaut, který splnil podmínky I. stupně. Zkouškou má skaut dokázat, že je schopen sebezapření a trpělivosti. Zkouška se koná na stálém táboře a mohou ji sledovati všichni členové oddílu a účastníci tábora. Kontrolou je čest skauta. Odznak uděluje vůdce a má být odevzdán významným způsobem.

Podmínky zkoušky:

1. Skaut zachová od večera jednoho dne do večera druhého dne - 24 hodiny - naprosté mlčení a půst; jako nápoje používá pouhé vody.
  2. Prožije den od východu slunce do západu o samotě, nikým neviděn.
  3. Přenocuje sám a jen s výstrojí a pomůckami nejn nutnějšími na místě, určeném vůdcem, které sice není z tábora viditelné, ale je na doslech skautské píšťaly.
- O pobytu o samotě a přenocování podá krátkou psanou zprávu.

Odznaky zvláštních zkoušek jetelový trojlístek a tři orlí pera se nosí na pravém rukávě nad odznaky ostatních odborných zkoušek.

Dan, Kvíkveg, Rorýs:

Čtvrté setkání družiny Sov, Auenstein, 22. dne měsíce rúří.

Lehko se napíše v oběžníku, že "sraz dřemboristů je pochopitelně na místě, t. j. na kótě 708 /Auenstein/, což je rovnou za noseem směrem SSZ." Pevnější než dobré předsevzetí je neviditelná gumička, na které jsou všechny Sovy připevněny, a která začne fungovat, jakmile se přiblíží na dostřel luku. Proto jsme nešli každý samostatně "na nejbližší bod v okolí, vzdálený ne více než 2 km", ale cestou jsme se srovnávali, až nás šlo husím pochodem pět, Aňa, Kvíkveg, Lev, Rorýs a Sedmihlásek /podle abecedy/. Využili jsme toho k prvním filmovým záběrům a prohlížení a poznávání stromů a kytěk. Z těch se nám nejvíce líbily lesní jahody, které vždycky první uviděl Lev. Aňa občas určil směr pochodu podle mapy a buzoly a tak jsme kličkovali od jahod k buzole a zpět.

Pod vrcholem kopce jsme se však přece ještě rozdělili na 3 skupiny a nahoře jsme chvíli doufali, že se odněkud objeví ostatní členové družiny. Ale nikde nikdo. Lev nám pro útěchu hrál na takovou tu ústní brnkačku, ze které nikdo jiný nedovede vyloudit hlásek, ani Sedmihlásek.

Ta družinová gumička ale přece jen nepřestala fungovat, protože když jsme pak vyrazili na další cestu po skalnatém hřebeni, narazili jsme na nožem přibodnutou cedulku "Na shledanou" a po delším pátrání jsme mezi stromy a keři vyslídili charakteristickou postavu Sama Howkinse a vzali ji s sebou. Sam se hned pochlubil kusem lana, které vysoukal z tlumoku, a které jsme mu hned začali zasukovávat nejrůznějšími uzly. Lev nás ohromil, jak zkušene uměl vázat katovskou smyčku a prohlásil, že by bylo zajímavé, co by asi říkali lidé, kdyby tak mohla viset doma na lustru nebo na okně.

Došli jsme na kótu 744, kde se na slunci vřelela hromada unavených turistů. Známký života jevil jen horolezec, který se právě snažil velmi složitě slanit příkrou severní stěnu, spadající do korun stromů hluboko pod námi. Rozpředla se živá debata /vedená česky, ale názorně/, kde by se co dalo přeříznout ..., ale hoch slaňoval dál, jen mu prý poněkud podklesla kolena....

Rozhodli jsme se pro sestup jinou stranou a po delší době jsme opodál v lese zpozorovali Akelu a Monarchu. Rorýs nám hned poručil, abychom je přepadli. Nenechali jsme se dvakrát pobízet. Po obezřelém plížení jsme je obklíčili a když Lev začal "Na ně,

kluci!", vyrazili jsme. Io menší honičce jsme je chňáčli a byli bychom jim vzali skalp, kdyby nás bratr Kojoš neoddehnal /čekal tam tam na nás se sestrou Lípou/.

Bylo poledne. Skautiči vybalili domluvené potraviny na bramborový guláš: Každý voču, tři brambory, cibuli a vuřtík, k tomu ještě kvikveg koření a omastek, kotlík obětavě obstaral a doma nezapomněl Iev. Čeň rozdělával každý zvlášť, ale většinou jsme neměli dost trpělivosti nalámat a pečlivě poskládat ty nejtenší a nejsušší smrkové větvičky, které jsme od rána viděli. Vaření se ujal Sedmihlásek a přesvědčil nás, že odborku kuchaře vlastní plným právem.

Těsně před obědem jsme rozhodli, že správný táborník nevezme obyčejnou civilizovanou lžici do huby a krmíse výhradně pomocí vlastnoručně vyřezávané dřevěné lžice. Začali jsme hned kutit, ale neměli jsme ani vhodné dřevo, ani dost času, takže lžice většinou neposloužily ke srážení guláše, ale k jeho dovaření ... Rozys mezitím vyplňoval několik bílých políček v Junácké stezce družiny Sov a Akela plati /srávně/ roverskou spirálu.

Na zpáteční cestě nás kvikveg oblažoval hrou na foukací harmoničku, bratr luňák dokonalou plachtařskou exhibicí vysoko na modré obloze, na jednom bláživém místě lesní cesty se nám podepsalo srnčí. Zákusek po kořeněném guláši jsme si natrhali z krásného třešňového stromu u vesnice.

V obci nás vyhlížela většina rodičů. Ještě jsme si všichni trochu povídali a ve veselé náladě jsme se rozešli, totiž rozjeli do všech světových stran.

Přijít nemohli Pistole, Rychlonoška, Šipka.

ŘÍJEN Indiánský měsíc padajícího listí

Znamení
Štíra

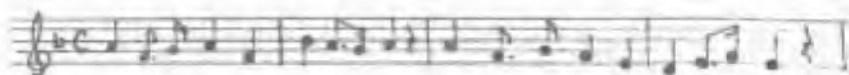
Vzpomínáme :

- 12.10.1492 : Kolumbus přistál na pobřeží Ameriky
- 18.10.1931 : + vynálezce T.A. Edison
- 21.10.1821 : narodil se Karel Havlíček Borovský
- 28.10.1918 : samostatnost, skauti ve službách republiky, sk.pošta
- 28.10.1940 : rozpuštění Junák

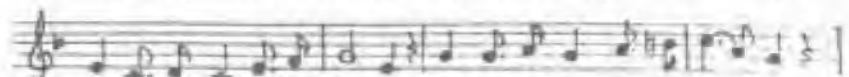
Redakční kruh Tma-tamu : Cookie, lirátka, Krok st./grafika/ a spol.
Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr.12,-, z ostatní Evropy DM 12,-,
ze zimoří 8,- /letecky/.

A.Z. 3000 Bern 1
Postretouren an :
Postfach 295
CH-8021 Zürich 1
Verband der
Tschechoslowakischen
Pfadfinder in der Schweiz.

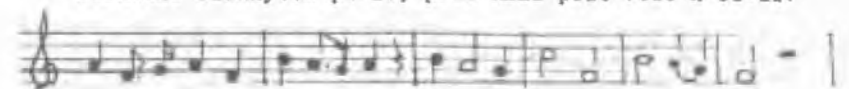
SKAUTSKÁ' HYMNA

Junáci, vzhůru, volá den! Luh květem kývá o-ro-sen,

sluníčko blankytem pí-lí, před námi pouť vede k cí-li.

Junáci, vzhůru, volá den! Junáci, vzhůru, volá den!

2. Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven, buď připraven!
V obraně dobra a krásy,
dožiješ vlasti své spásy,
Junáci, vzhůru, volá den!
Buď připraven, buď připraven!